

Két műfajban is országos díjat nyert a kerületünkben élő Hegedűs Ágota

2022.08.27.

Hónapokig érlelődő ötletekből később megvalósult rekeszzománc képpel és egy böszörményi kisbundával nyert díjat a 22. kerületben élő Hegedűs Ágota a Magyar kézművesség – 2022, valamint magyar szentek – kézműves szemmel című nyári országos pályázaton!

Az alkotót a díjátadó után további tervei mellett arról is kérdeztük a Vajdahunyadvár Galériában, hogy mi ihlette az alkotásait.

Milyen motiváció alapján indultál a Magyar kézművesség – 2022, valamint magyar szentek – kézműves szemmel nyári országos pályázatán?

Az AMKA (Magyar Kézművességért Alapítvány) kiállításain évek óta igyekszem részt venni. Nagyra értékelem, hogy lehetőséget adnak bárki számára az alkotásai bemutatására, és együtt gyönyörködhetünk a munkáinkban. A részvételemmel támogatom ezt a szép ügyet. Az idei téma különösen közel áll hozzám, és nagy várározással érkeztem a kiállításra.

Milyen alkotásokkal neveztl?

A pályázatra két alkotással jelentkeztem. A “Hazáért felajánlott liliom” című rekeszzománc képem Szent Margitot ábrázolja, aki 16 éves koromban a példaképemmé vált. A kép tervének megszületése csodálatos élmény volt: hónapokig érlelődött, és egyszer váratlanul úgy éreztem, hogy eljött az ideje, és néhány perc alatt láthatóvá vált a papíron.

A másik egy böszörményi kisbunda, hajdúsági szücsmunka. Ez azért is különleges, mert Hajdúböszörmény a szülővárosom, és a dédnagymamám is viselt ilyet. A kisbunda elkészítését múzeumi kutatómunka, szakirodalmak olvasása előzte meg, egy dolgozatot is írtam róla. A kisbundákat az asszonyok hordták, nagyjából a 19. század elejétől a 20. század közepéig. A kunsági típusú kisbundákat sötét alapon fekete selyemcérnával hímezték ki, Debrecenben a zöld szín dominált, görögkatolikus vidékeken színes rátétekkel és hímzéssel díszítették.

Mióta foglalkozol a zománc-és bőrművészettel? Hogy kezdődött a dolog?

Tűzzománcozással 2005-ben kezdtem foglalkozni. Főiskolán tanultam éppen más területen, mikor hallottam a lehetőségről, hogy tűzzománcozást tanulhatnék nappali tagozaton. Két év halasztást kértem, mivel egyértelműen tudtam, hogy ott a helyem. Vincze Zita volt a mesterem, aki szakmailag és emberként is máig példa előttem. Legelőször a zománcok változatos színe, csillogása ragadott meg. Később a Szent korona zománcképei kapcsán csodálkoztam rá, hogy ez az anyag mennyire időtálló. A fém és az üveg (zománc) egymáshoz kapcsolódása a 840 fokos kemencében egy varázslat, átalakulás. Látva a kemencéből kivett tárgy narancsszínű izzását, és hűlés közben a színek előtűnését, szerintem elmondhatatlan élmény.

Bőrművességgel néhány éve foglalkozom, bár a vonzása tizenévesen már elért. Tudtam, hogy a jövőben része lesz az életemnek, de kivártam az idejét. Ez év tavaszán végeztem népi bőrműves szakon a Hagyományok Házában. A bőrből készült öltözetek, tárgyak használata mindig jelen volt az emberiség történelmében.

Azt gondolom, ehhez az anyaghoz különösen tisztelettel, alázattal kell közelíteni, mivel egykor élő volt.

Hálás vagyok a mestereimnek, Dékány Dórinak és Barabás Máriának, hogy ezt a szemléletet adják tovább, és ehhez méltón a tárgyak egyedi, alapos tervezése felé terelgetik a tanítványaikat.

Mik a további terveid?

Szerettem volna elkészíteni a kiállításra mind az öt, szentté avatott Árpád-házi királynő, Piroska, Ágnes, Erzsébet, Kinga és Margit zománcképét, de az első kép elkészülte után csak két királynő életéről szóló történelmi regény elolvasásáig jutottam... Szeretném, ha egyszer teljes lenne ez a sorozat. A népművészetből merített forma-és motívumvilágban gyökerezve szeretném az alkotómunkámat folytatni, akár e két számomra fontos anyag (zománc-fém, bőr) együttes alkalmazásával is.